

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

Bulevardul Unirii nr. 37, Sector 3, București

E-mail: trb-grefiersefs1pen@just.ro Fax: 021.408.36.02

DOSAR NR. 31443/3/2023/a1

STIMATĂ DOAMNĂ PREȘEDINTE,

Subsemnatul, **Goga Octavian**, în calitate de **inculpat** în dosarul mai sus menționat, având domiciliul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedură în Jud. Brașov, Mun. Brașov, str. 13 Decembrie nr. 1, bloc Kronstadt Trade Center, etaj 4, ap. 12, la Cabinet avocat Vladimir CIOLACU, prin apărător ales Vladimir CIOLACU din Baroul Brașov,

În temeiul art. 342 și urm. din Codul de procedură penală formulez prezentele

CERERI ȘI EXCEPȚII PRIVIND NEREGULARITATEA ACTULUI DE SESIZARE A INSTANȚEI

Prin intermediul cărora vă solicit, în mod respectuos, să pronunțați o hotărâre prin care să:

A. În principal:

- Admiteți excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului București și, pe cale de consecință, să dispuneți declinarea cauzei către Tribunalul Cluj;
- Admiteți excepția necompetenței materiale a D.N.A. – S.T. Târgu Mureș, să constatați că ordonanțele emise și probele administrate în perioada 06.03.2021 – 12.04.2023, în dosarul cu nr. 50/P/2020, sunt lovite de nulitate absolută și, pe cale de consecință, să dispuneți înlăturarea acestora de la dosarul cauzei;
- Să constatați că acțiunea penală pusă în mișcare de D.N.A. – S.T. Mureș nu a fost stinsă prin nicio modalitate prevăzută de legiuitor, motiv pentru care toate

ordonanțele emise de Parchetul European (inclusiv ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale și rechizitoriul) și toate probele administrate sunt lovite de nulitate - fiind efectuate în afara cadrului legal, prin afectarea implicită a normelor care reglementează competența funcțională și competența materială;

B. În subsidiar:

- În măsură în care veți respinge al treilea capăt principal de cerere, vă solicităm să constatați legalitatea și temeinicia ordonanțelor și probelor administrate de Parchetul European în dosarul cu nr. 000314/2023 și să dispuneți excluderea ordonanțelor de efectuare în continuare a urmăririi penale și de punere în mișcare a acțiunii penale emise de D.N.A. – S.T. Târgu Mureș în dosarul cu nr. 50/P/2020, nefiind posibilă existența a două acțiuni penale în același dosar.

Pentru a dispune în sensul celor solicitate, judecătorul de cameră preliminară este rugat să aibă în vedere următoarele considerente de fapt și de drept.

I. EXCEPȚIA NECOMPETENȚEI TERITORIALE.

❖ Dispozițiile legale incidente și o scurtă analiză a doctrinei.

1. Prin rechizitoriul nr. I.000314/2023 din data de 19.10.2023, întocmit de procurorul european delegat în România în cadrul Parchetului European, s-a dispus, printre altele:

- trimiterea în judecată a inculpatului **Goga Octavian**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de folosire și prezentare de documente sau declarații false, inexacte sau incomplete, având ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul Uniunii Europene, faptă prev. de art. 18¹ alin. (1) și (3) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. (1) Cod penal (6 acte materiale), cu aplic. art. 41 alin. (1) Cod penal, constând în aceea că, „*în perioada 08.09.2018 (data depunerii cererii de finanțare) - 08.02.2023 (data depunerii cererii de rambursare nr. 4,) în calitate de administrator de fapt al societății Casa de Odihnă Căprioara SRL, a folosit și prezentat la nivelul AFIR - Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 7 Centru Alba Iulia, documente și declarații false și inexacte, în sensul celor reținute în prezentul rechizitoriu, în cadrul proiectului respectivei societăți, având ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul Uniunii Europene în cuantum de 8.358.821,51 lei;*”

2. Potrivit **art. 20 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 6/2021** privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), în cazul infracțiunilor cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Parchetul European, potrivit Regulamentului EPPO, competența teritorială revine:

*Alin. (1) lit. a) - **Tribunalelor București, Cluj, Iași și Timiș** - în ceea ce privește judecata în primă instanță care nu este dată prin lege în competența după calitatea persoanei a altor instanțe de judecată;*

Alin. (2) - Circumscripțiile teritoriale ale instanțelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

3. Totodată, potrivit anexei la Legea nr. 6/2021, circumscripția teritorială a Tribunalului Cluj, în cauzele privind infracțiuni cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Parchetul European, cuprinde județele: Cluj, **Brașov, Covasna**, Sibiu, **Alba**, Bistrița-Năsăud, Sălaj, Harghita, Mureș, Bihor, Satu Mare, Maramureș.

4. De asemenea, potrivit dispozițiilor **art. 41 alin. (1) lit. a) și d), alin. (2) și (5) Cod proc. penală:**

„(1) Competența după teritoriu este determinată, în ordine, de:

a) locul săvârșirii infracțiunii;

b) locul în care a fost prins suspectul sau inculpatul;

c) locuința suspectului sau inculpatului persoană fizică ori, după caz, sediul inculpatului persoană juridică, la momentul la care a săvârșit fapta;

d) locuința sau, după caz, sediul persoanei vătămate.

(2) Prin locul săvârșirii infracțiunii se înțelege locul unde s-a desfășurat activitatea infracțională, în totul sau în parte, ori locul unde s-a produs urmarea acesteia.

(...)

*(5) Ordinea de prioritate prevăzută la alin. (1) se aplică în cazul în care două sau mai multe instanțe sunt sesizate simultan **ori urmărirea penală s-a efectuat cu nerespectarea acestei ordini.**”*

5. Potrivit doctrinei,

„conținutul normativ al alin. (5) se rezumă în realitate la a statua că organul de urmărire penală trebuie să țină cont întotdeauna, la sesizarea instanței, de ordinea din alin. (1), dar că această ierarhie nu vizează și efectuarea urmăririi penale, care se poate desfășura în afara ei; conchidem că cea mai corectă interpretare a acestor norme este următoarea: **ordinea de prioritate nu vizează organele de urmărire penală** (se va aplica însă în caz de sesizări simultane ale acestora); **în schimb, ordinea de prioritate se aplică la sesizarea de către parchete a instanțelor, astfel că procurorul va fi obligat să o respecte cu această ocazie, chiar dacă prin aceasta el urmează să sesizeze o altă instanță decât cea pe lângă care funcționează.**”¹

6. Aceași opinie este împărtășită de un alt autor de renume în materia procedurii penale, stabilindu-se astfel că:

„Preferința legală se aplică, potrivit art. 41 alin. (5) teza finală, în situația în care urmărirea penală s-a efectuat cu nerespectarea ordinii prevăzute în art. 41 alin. (1). În aceste condiții, este reglementată indirect posibilitatea ca urmărirea penală să nu se facă în conformitate cu criteriile teritoriale prevăzute în art. 41 alin. (1) (...). **Derogarea de la regulile prevăzute în art. 41 alin. (1) este însă valabilă numai pentru faza de urmărire penală, pentru judecată procurorul sesizând, prin rechizitoriu, una dintre instanțele prevăzute în lege.**”²

7. Prin urmare, dispozițiile art. 41 alin. (1) Cod proc. penală reprezintă o prevedere în *cascadă* care, însă, nu se aplică în mod obligatoriu în faza de urmărire penală. Prin excepție, ordinea de prioritate se aplică în mod obligatoriu în eventualitatea în care procurorul sesizează prin rechizitoriu mai multe instanțe simultan (ipoteză rar întâlnită în practică), sau când **urmărirea penală s-a efectuat cu nerespectarea alin. (1).**

❖ **Efectuarea urmăririi penale cu nerespectarea ordinii de la art. 41 alin. (1) Cod proc. penală.**

8. Potrivit **art. 16 din Legea nr. 6/2021** privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO):

¹ I. Kuglay în M. Udrioiu, *Codul de procedură penală comentat. Ediția 2*, Ed. C.H. Beck, București, 2017, p. 200

² I. Neagu, *Tratat de procedură penală. Partea generală. Ediția a III-a*, Ed. Universul Juridic, București, 2020, p. 375

(1) În aplicarea Regulamentului EPPO, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție se înființează Structura de sprijin a procurorilor europeni delegați în România, care funcționează cu un număr maxim de 20 de posturi, dintre care 5 posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară, 8 posturi de specialiști, 5 posturi de personal auxiliar de specialitate (grefieri) și două posturi de personal conex (șoferi).

(2) Structura de sprijin prevăzută la alin. (1) este compusă dintr-un birou central, organizat în cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție, și **din 3 birouri teritoriale, organizate în cadrul serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție Cluj, Iași și Timișoara.** Personalul prevăzut la alin. (1) își desfășoară activitatea în cadrul biroului central și al birourilor teritoriale, în funcție de volumul de activitate al procurorilor europeni delegați, care activează în cadrul acestor structuri. Dispozițiile art. 135 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

9. În atare condiții, se constată că și în ceea ce privește urmărirea penală legiuitorul a prevăzut o competență teritorială derogatorie de la normele de drept comun, împărțită tot pe 4 zone geografice avute în vedere pentru competența teritorială a tribunalelor care pot judeca, în primă instanță, potrivit Anexei Legii nr. 6/2021. Este adevărat faptul că, raportat la dispozițiile art. 41 alin. (1) Cod proc. penală, procurorul din cadrul biroului central, organizat în cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție (București), avea competență să efectueze actele de urmărire penală, potrivit criteriului prevăzut la lit. d).

10. Însă, ca urmare a acestui fapt, se observă că urmărirea penală a fost efectuată cu nerespectarea ordinii prevăzute la art. 41 alin. (1) Cod proc. penală, devenind, astfel, incident alin. (5) al aceluiași articol. Cu alte cuvinte, dacă urmărirea penală nu a fost efectuată de un procuror european din Biroul Teritorial organizat în cadrul serviciului teritorial al Direcției Naționale Anticorupție Cluj care ar fi fost competent teritorial, potrivit criteriilor prevăzute de art. 41 alin. (1) lit. a) și c) Cod procedură penală – locul săvârșirii faptei și locul unde locuiesc inculpații persoane fizice, sau locul în care își au sediul inculpatele societăți comerciale, apreciem că ne aflăm în situația efectuării urmăririi penale cu nerespectarea ordinii prevăzute de art. 41 alin. (1) Cod procedură penală, astfel că devine obligatorie aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (5) Cod procedură penală.

11. Ca un argument subsidiar, chiar și în ipoteza în care veți aprecia că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 41 alin. (5) Cod procedură penală, așa cum am argumentat anterior, vă rugăm să observați că procurorul care a întocmit rechizitoriul, oricum, a ignorat ordinea prevăzută de art. 41 alin. (1) Cod procedură penală, golind astfel de conținut dispozițiile prevăzute în Legea 6/2021 privitoare la competența teritorială a instanțelor de judecată.

12. Dacă acceptăm ca fiind valabil argumentul potrivit căruia procurorul delegat din cadrul Parchetului European poate sesiza oricare dintre cele 4 tribunale prevăzute în art. 20 din Legea nr.6/2021, ignorând ordinea prevăzută de art. 41 alin. (1) Cod procedură penală, motivat de faptul că sediul instituției – persoană vătămată se află în raza de competență teritorială a Tribunalului București, ne vom afla în situația în care stabilirea competenței teritoriale a Tribunalului Cluj, Iași și Timiș devine neoperațională.

13. Aceasta deoarece toate instituțiile din domeniul fondurilor europene își au sediul central în Municipiul București, astfel că toate dosarele instrumentate de EPPO ar putea fi trimise, pentru a fi judecată în primă instanță, doar de Tribunalul București. Apreciem că existența unei competențe teritoriale alternative a apărut ca o necesitate rezultată din dificultățile sau particularitățile activității practice (apărute încă din faza de urmărire penală) și considerăm că nu poate fi „folosită” prin alegerea uneia dintre instanțe, contrar ordinii prevăzute în mod expres de legiuitor. **Așadar, apreciem că reglementarea prin lege specială a acestei competențe teritoriale derogă de la doctrina statuată anterior și face ca ordinea prevăzută la art. 41 alin. (1) să devină obligatorie în toate cazurile, nu doar în cazul în care alin. (5) al aceluiași articol este incident.**

14. În concluzie, având în vedere conținutul rechizitoriului, unde se reține că infracțiunile deduse judecării au fost săvârșite pe raza județelor Brașov, Covasna și Alba, că inculpații persoane fizice locuiesc, sau inculpatele persoane juridice își au sediul social pe raza județelor Brașov și Covasna, apreciem că instanța competentă teritorial este Tribunalul Cluj, motiv pentru care vă solicităm să dispuneți declinarea cauzei către această instanță.

❖ **Lipsa de importanță a locului în care persoana vătămată își are sediul central prin raportare la verbum regens al infracțiunii deduse judecării.**

15. *Verbum regens* al infracțiunii prev. de art. 18¹ alin. (1) și (3) din Legea nr. 78/2000 constă în **folosirea sau prezentarea** de documente sau declarații false, inexacte sau

incomplete. Așadar, pentru stabilirea locului săvârșirii infracțiunii, în accepțiunea art. 41 alin. (2) Cod proc. penală, trebuie avut în vedere locul în care documentele presupus a fi false, inexacte sau incomplete au fost prezentate sau folosite.

16. Potrivit Rechetoriului, documentele sau declarațiile false, inexacte sau incomplete (cererea de rambursare, cererile de finanțare, etc.) au fost depuse la AFIR - Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 7 Centru Alba Iulia. Totodată, potrivit art. 18⁴ din Legea cu nr. 78/2000, „*Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹-18³ se pedepsește.*”

17. Literatura de specialitate a statuat că:

„Această formă imperfectă a infracțiunii (tentativa) există atunci când hotărârea de a săvârși infracțiunea a fost pusă în executare, însă aceasta a fost întreruptă sau nu și-a produs efectul datorită unor împrejurări independente de voința autorului. Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, în scopul obținerii pe nedrept de fonduri, fără a se obține sumele de bani urmărite, face ca fapta să rămână în forma tentative.”³

18. Pe cale de consecință, în vederea stabilirii competenței teritoriale este lipsit de relevanță juridică locul în care persoana vătămată își are sediul principal, de vreme ce și în lipsa decontării, simpla depunere a documentelor sau declarațiilor false, inexacte sau incomplete la sediul AFIR - Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 7 Centru Alba Iulia ar fi reprezentat comiterea unei infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, în forma tentativei. Pentru toate argumentele expuse *supra*, în mod respectuos vă solicitam admiterea excepției necompetenței teritoriale a Tribunalului București, declinarea cauzei și trimiterea dosarului la Tribunalul Cluj.

II. ÎNCĂLCAREA COMPETENȚEI MATERIALE A ORGANELOR DE URMĂRIRE PENALĂ. EXCLUDEREA PROBELOR ADMINISTRATE ULTERIOR DATEI DE 06.03.2021.

- ❖ **Competența materială a organelor de urmărire penală. Considerente de ordin general și practic în cauzele care au vocația de a aduce atingere bugetului Uniunii Europene.**

³ Daniel Grădinaru, *Investigarea infracțiunilor contra intereselor financiare ale UE*, Ed. C.H. Beck, București, 2016, p. 57

19. Conform **art. 6 alin. (1) din Legea 6/2021**, în cazul în care procurorul, în cursul urmării penale, constată elemente privind o infracțiune pentru care Parchetul European ar putea să își exercite competența sau descoperă împrejurări care determină atragerea competenței Parchetului European, **informează despre aceasta, de îndată, Parchetul European, prin adresă, oferind, ulterior, oricare alte informații solicitate de Parchetul European în vederea stabilirii competenței.**

20. Aceste dispoziții trasează în sarcina procurorului sesizat, dincolo de orice dubiu, **obligatia** ca, în ipoteza în care constată că faptele cercetate se circumscriu unor infracțiuni pentru care Parchetul European ar putea să își exercite competența, să informeze Parchetul European în vederea exercitării dreptului de evocare, în temeiul **art. 27 din Regulamentul nr. 1939 din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)**. Această obligație, iar nu facultate, este reglementată și prin dispozițiile **art. 24 alin. (1) din același Regulament**, dispoziții potrivit cărora:

"Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și autoritățile din statele membre competente în temeiul dreptului intern aplicabil sesizează fără întârziere EPPO cu privire la orice comportament infracțional pentru care acesta ar să își exercite competența în conformitate în conformitate cu art. 22, art. 25 alin. (2) și (3)."

21. Coroborând aceste dispoziții, considerăm că Direcția Națională Anticorupție este competentă conform dreptului intern, în ceea ce privește infracțiunile privind fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, **doar în ipoteza în care EPPO nu își exercită competența**, fie prin începerea unei investigații în temeiul articolului 26, fie prin adoptarea deciziei de a-și folosi dreptul de evocare în temeiul articolului 27. Așa fiind, susținem că D.N.A. are o competență condiționată de opțiunea EPPO de a nu-și folosi dreptul de evocare în temeiul art. 27 din Regulamentul EPPO.

22. **În scopul exprimării dreptului de evocare, EPPO trebuie să fie informat de autoritățile competente în temeiul dreptului intern, respectiv D.N.A..** Cu referire la această informare, **art. 6 alin. (2) din Legea nr. 6/2021** statuează că *informarea va cuprinde toate elementele relevante ale cauzei, incluzând cel puțin descrierea faptelor cercetate, valoarea prejudiciului produs sau care s-ar fi putut produce, identitatea persoanelor care ar fi putut participa la săvârșirea faptei, identitatea victimelor, date privind infracțiuni legate în mod indisolubil, stadiul cercetărilor, indicarea probelor administrate, elemente transfrontaliere, argumente pentru a concluziona că Parchetul European este mai bine poziționat pentru a efectua urmărirea penală.*

23. Potrivit art. 27 alin. (7) din Regulamentul EPPO:

„În cazul în care EPPO nu își exercită competența, acesta informează autoritățile naționale competente fără întârzieri nejustificate. În orice moment în cursul procedurii, autoritățile naționale competente informează EPPO cu privire la orice noi fapte care ar putea oferi EPPO motive de a reveni asupra deciziei sale de a nu își exercita competența. EPPO își poate exercita dreptul de evocare după primirea acestor informații, cu condiția ca investigația națională să nu fi fost deja finalizată și cu condiția ca un act de punere în mișcare a acțiunii penale să nu fi fost transmis unei instanțe. Decizia este luată în termenul prevăzut la alineatul (1).”

24. După transmiterea informării și până la comunicarea deciziei Parchetului European sau până la expirarea unui termen de 5 zile, organul de urmărire penală va efectua doar actele urgente. În cazul în care Parchetul European emite o decizie motivată de prelungire a termenului de adoptare privind exercitarea dreptului de evocare cu o durată maximă de 5 zile, actele urgente vor fi efectuate pe durata noului termen, începând de la momentul comunicării deciziei de prelungire.

❖ Situația de fapt concretă din dosarul dedus judecătii.

Reținând aceste repere legislative, și în raport de starea de fapt și actele de urmărire penală efectuate în cauză, vă supunem atenției următoarele aspecte:

25. La data de 18.05.2020, la D.N.A. - Serviciul Teritorial Tg. Mureș s-a înregistrat dosarul penal cu nr. 50/P/2020, actul de sesizare fiind reprezentat de ordonanța procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Mureș din data de 18.05.2020, emisă în dosarul nr. 212/P/2017, privind extinderea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută și pedepsită de art. 18 ind. 1 alin. (1) din Legea 78/2000, disjungerea cauzei cu privire la aceasta și declinarea competenței de efectuare a urmăririi penale cu referire la infracțiunea disjunsă către Direcția Națională Anticorupție.

26. Astfel, prin ordonanța procurorului nr. 212/P/2017 emisă la data de 18.05.2020 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, ce constituie act de sesizare și act procesual privind începerea urmăririi *in rem* în cadrul prezentului dosar penal, s-a dispus extinderea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 18 ind. 1 alin. (1) din Legea 78/2000, constând în aceea că presupusul administrator factual al SC Casa de Odihnă Căprioara SRL a depus la autoritatea contractantă documente contabile care atestă desfășurarea unor operațiuni comerciale nereale, constând în efectuarea unor achiziții și prestări de servicii.

27. Pe fondul acestor precizări factuale, momentul înregistrării acestui dosar la D.N.A. – S.T. Târgu Mureș reprezintă momentul la care procurorul de caz cunoștea obiectul cercetării și respectiv faptul că această infracțiune este de natură a aduce atingere bugetului general al Uniunii Europene. Însă la acest moment nu intrase în vigoare Legea cu nr. 6/2021, act normativ care reglementează obligația procurorului de a informa EPPO în vederea exercitării acestuia a dreptului de evocare.

28. Această obligație de informare a procurorului devine exigibilă doar în momentul în care Legea cu nr. 6/2021 a intrat în vigoare, respectiv data de **28 februarie 2021**. Astfel, începând cu această dată procurorul de caz are obligația de a transmite o informare către EPPO, informare care să conțină **cel puțin descrierea faptelor cercetate, valoarea prejudiciului produs sau care s-ar fi putut produce, identitatea persoanelor care ar fi putut participa la săvârșirea faptei, identitatea victimelor, date privind infracțiuni legate în mod indisolubil, stadiul cercetărilor, indicarea probelor administrate, elemente transfrontaliere**, în acel moment procurorul cunoscând elementele factuale ale infracțiunii, precum și încadrarea juridică ce ar fi generat competența EPPO.

29. **Din această perspectivă, arătăm faptul că EPPO nu a fost niciodată informat cu privire la faptele analizate în prezenta cauză.** La dosarul de urmărire penală poate fi identificată într-adevăr o informare efectuată de către procurorul de caz către EPPO, însă această informare face referire la achiziția de animale realizată de numitul Cotoloea Costin Ovidiu și vizând un prejudiciu mai mic de 100.000 euro, aspecte care nu erau de natură să atragă competență EPPO și care nu vizează în integralitate faptele pentru care inculpații au fost trimiși în judecată. Această informare nu face referire la faptele concrete presupus săvârșite de inculpatul Goga Octavian ori la valoarea prejudiciului ce-i este imputat acestuia, respectiv o fraudă la bugetul consolidat al Uniunii Europene în cuantum de aproximativ 2.000.000 euro. Astfel, conchidem că informarea are cel puțin un caracter incomplet și nu respectă dispozițiile legale incidente.

30. De asemenea, există și o a doua informare realizată în cauză, tot incompletă, neconformă și care prezintă detaliile dosarului în mod trunchiat, în care procurorul D.N.A. nu precizează care este cuantumul presupusului prejudiciu. Față de modalitatea concretă în care EPPO a fost informat, acesta a indicat faptul că nu înțelege să uziteze evocarea procedurii.

31. În considerarea conținutului acestei informări, coroborat cu aspectele ce *ar fi trebuit* să se regăsească în informarea EPPO, conform art. 6 alin. (2) din Legea cu nr. 6/2021, apreciem că **D.N.A. a încălcat normele legale ce instituie în sarcina sa obligația informării EPPO, astfel încât aceasta să poată decide dacă înțelege să-și exercite dreptul de a evoca procedura, după o prealabilă și completă informare.** În esență, EPPO nu a fost niciodată informat cu privire la faptele materiale vizând o presupusă fraudă a fondurilor Uniunii Europene, cu un prejudiciu ipotetic de 2 milioane de euro.

32. Această manieră prin care procurorul din cadrul D.N.A. – S.T. Mureș a înțeles să-și îndeplinească obligația legală privind informarea EPPO reflectă intenția acestuia de a-și atrage competența materială pentru a cerceta aceste fapte materiale, omițând a informa, în conformitate cu dispozițiile legale, instituția competentă despre faptele materiale ce fac obiectul procedurii penale, respectiv o presupusă fraudă europeană cu un prejudiciu ipotetic de aproximativ 2 milioane de euro. Din punctul nostru de vedere, în lipsa unei informări realizate în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea 6/2021, **EPPO nu putea formula o renunțare validă la dreptul de a evoca aceasta procedură, astfel încât să opereze competența subsidiară a D.N.A..**

33. Este dincolo de orice dubiu faptul că presupusele infracțiuni analizate în această procedură penală sunt de competența EPPO, în raport de dispozițiile **art. 5 din Legea cu nr. 6/2021** (*"Autoritățile naționale competente sesizează Parchetul European în situațiile în care, la sesizare sau din oficiu, constată elemente privind o infracțiune pentru care Parchetul European ar putea să își exercite competența în conformitate cu prevederile art. 22 și art. 25 alin. (2) și (3) din Regulamentul EPPO."*) și **art. 3 alin. (2) lit. a) pct. i din Directiva 1371/2017** (*"În sensul prezentei directive, sunt considerate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii următoarele: a) în legătură cu cheltuielile care nu sunt aferente achizițiilor, orice acțiune sau inacțiune cu privire la: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete, având ca efect deturnarea sau reținerea necuvenită de fonduri sau active de la bugetul Uniunii ori de la bugetele gestionate de Uniune sau în numele acesteia;"*). **De altfel, susținerea noastră se certifică întrucât, consecință a apărărilor formulate, EPPO a fost în mod corect informat, înțelegând să preia procedura.**

❖ **Nulitatea absolută a actelor de urmărire penală efectuate ulterior datei de 06.03.2021**

34. În raport de încălcarea acestor dispoziții vizând obligația de informare completă și conformă a EPPO pentru a-și putea exercita dreptul prevăzut de art. 27 din Regulamentul EPPO, **apreciem că au fost încălcate normele privind competența materială a organului de urmărire penală, cu consecința nulității absolute a actelor efectuate ulterior datei de 6 martie 2021.** Sub aspectul sancțiunii nulității absolute prezintă relevanță Decizia 302/2017 a Curții constituționale, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de proc. pen. care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională.

35. Subsecvent, prin art. I pct. 33 din Legea nr. 201/2023 a fost modificat art. 281 din Codul de proc. penală, fiind introdusă lit. b¹) care prevede faptul că:

„Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind competența materială și competența după calitatea persoanei a organului de urmărire penală.”

36. Din această perspectivă, considerăm că sunt lovite de nulitate absolută actele de urmărire penală efectuate ulterior datei de 6 martie 2021, din coroborarea momentului intrării în vigoare a Legii cu nr. 6/2021 cu dispozițiile art. 6 alin. (4) din aceeași lege. Potrivit acestor dispoziții, după transmiterea informării și până la comunicarea deciziei Parchetului European sau până la expirarea unui termen de 5 zile, organul de urmărire penală va efectua doar actele urgente. În cazul în care Parchetul European emite o decizie motivată de prelungire a termenului de adoptare privind exercitarea dreptului de evocare cu o durată maximă de 5 zile, actele urgente vor fi efectuate pe durata noului termen, începând de la momentul comunicării deciziei de prelungire.

37. Așa fiind, cu indulgență evocăm nulitatea actelor efectuate ulterior datei de 6 martie 2021 considerând că, în ipoteza în care procurorul de caz ar fi realizat informarea EPPO la momentul la care această obligație era exigibilă – 28 februarie 2021, actele urgente efectuate în decursul a 5 zile, până la primirea răspunsului din partea EPPO, ar fi fost valabile. Consecința firească constă în aceea că **toate probele administrate de organul de urmărire penală ulterior aceluși moment, respectiv ulterior datei de 06.03.2021, sunt lovite de nulitate absolută și nu pot fundamenta nicio soluție pe plan procedural**

sau pe fondul cauzei, întrucât au fost administrate de un organ de urmărire penală ce nu avea competența materială necesară. Subsecvent momentului constatării nulității absolute, în temeiul art. 102 alin. (3) Cod proc. penală se impune excluderea probelor administrate ulterior datei de 06.03.2021, precum și înlăturarea din dosarul cauzei a mijloacelor de probe corespunzătoare probelor excluse.

III. INEXISTENȚA UNEI ORDONAȚE DE INFIRMARE A ACTELOR PROCESUALE ȘI PROCEDURALE EFECTUATE CU NERESPECTAREA DISPOZIȚIILOR LEGALE INCIDENTE ÎN MATERIA COMPETENȚEI MATERIALE.

❖ Situația de fapt, pe scurt.

38. Aprecierile noastre anterior expuse vis-a-vis de nulitatea absolută a actelor efectuate de organul de urmărire penală incompetent material sunt susținute în mod indirect și de conduita procurorului european delegat EPPO care, preluând procedura, a considerat necesar să emită o noi ordonanțe de efectuare în continuare a urmăririi penale și de punere în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Goga Octavian și celelalte persoane trimise în judecată. Demersul procurorului delegat este unul, apreciem noi, procedural corect și **confirmă faptul că toate actele efectuate de procurorul D.N.A. - S.T. Tg. Mureș ulterior datei de 6 martie 2021 sunt lovite de nulitate absolută.**

39. Pe de altă parte, constatăm că procurorul delegat EPPO operează cu o dublă măsură: **i)** în primă fază, acceptă că actele procesuale de efectuare a urmăririi penale în continuare față de un suspect și punerea în mișcare a acțiunii penale sunt lovite de nulitate absolută (dispuse de un organ de urmărire penală incompetent material) – altfel nefiind explicabil de ce procurorul european a apreciat că se impune emiterea unor noi ordonanțe în acest sens; **ii)** pe de altă parte, majoritatea mijloacelor de probă folosite de acuzare și redată în rechizitoriu sunt administrate de D.N.A. – S.T. Tg. Mureș, organ de urmărire penală incompetent.

❖ Inexistența unei ordonanțe de infirmare a actelor procesuale și procedurale efectuate cu nerespectarea dispozițiilor legale incidente în materia competenței materiale. Soluția procesuală pe care apărarea ar fi apreciat-o ca fiind corectă.

40. Potrivit dispozițiilor art. 304 Cod proc. penală:

„(1) Când procurorul constată că un act sau o măsură procesuală a organului de cercetare penală nu este dată cu respectarea dispozițiilor legale sau este neîntemeiată, o infirmă motivat, din oficiu sau la plângerea persoanei interesate.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul verificării efectuate de către procurorul ierarhic superior cu privire la actele procurorului ierarhic inferior.”

41. Analizând dispozițiile legale citate *supra*, se observă că legiuitorul român a optat pentru o **infirmare expresă** a actelor adoptate cu nerespectarea dispozițiilor legale, excluzând posibilitatea unei infirmări implicite. Pe de altă parte, se observă o situație atipică în prezentul dosar, care sfidează principiile generale ale dreptului penal, constând în aceea că pentru aceeași persoană și pentru aceleași fapte există două ordonanțe de efectuare în continuare a urmăririi penale și două ordonanțe de punere în mișcare a acțiunii penale. Mai mult decât atât, respectivele ordonanțe sunt emise de două parchete diferite, respectiv D.N.A. – S.T. Tg. Mureș și Parchetul European.

42. Pe cale de consecință, apreciem că în cauză s-ar fi impus emiterea unei ordonanțe de către procurorul ierarhic superior din cadrul D.N.A. – S.T. Tg. Mureș prin care acesta să dispună:

- Infirmarea Ordonanțelor de efectuare în continuare a urmăririi penale, emise de D.N.A. – S.T. Târgu Mureș la data de 28.03.2023 în dosarul cu nr. 50/P/2020;
- Infirmarea Ordonanței din 29.03.2023, emisă de D.N.A. – S.T. Târgu Mureș în dosarul cu nr. 50/P/2020, prin care s-a dispus extinderea acțiunii penale, schimbarea încadrării juridice și punerea în mișcare a acțiunii penale;
- Infirmarea tuturor celorlalte acte, măsuri procesuale și probe administrate în intervalul 06.03.2021 – 12.04.2023 (data emiterii ordonanței privind declinarea competenței).

Susținem că măsurile descrise anterior se impuneau întrucât toate actelor procesuale și procedurale adoptate în perioada 06.03.2021 – 12.04.2023 sunt lovite de nulitate absolută, fiind încălcate normele care guvernează competența materială a organelor de urmărire penală, cauză de nulitate absolută.

43. Acțiunea penală pusă în mișcare de D.N.A. – S.T. Târgu Mureș nu putea fi stinsă în lipsa unei ordonanțe de infirmare, în Codul de procedură penală neexistând instituția infirmării implicite a actelor procesuale date cu încălcarea dispozițiilor legale. Din contră, este reglementată instituția infirmării actelor procesuale sau procedurale, argument care converge spre concluzia că măsurile nelegale adoptate în faza de urmărire penală nu pot fi îndreptate decât printr-o infirmare expresă din partea organului de urmărire penală superior sau, în lipsă, de către judecătorul de cameră preliminară în faza camerei preliminare.

❖ **Unicitatea acțiunii penale. Soluțiile pe care le propunem judecătorului de camera preliminară.**

44. Pornind de la definiția acțiunii penale, vom ilustra ulterior care sunt principalele caracteristici ale acesteia și importanța acestei clasificări. Acțiunea penală este definită ca fiind *ansamblul de mijloace procesuale prin care se realizează tragerea la răspundere penală a unei persoane care a comis o infracțiune.*

45. În doctrină se mai afirmă faptul că *„procurorul pierde adesea din vedere că actul de inculpare este cel mai important act pe care îl emite în cursul urmăririi penale: acest act stabilește cadrul procesual al acțiunii penale pe care o va soluționa instanța și determină, în mod decisiv, limitele judecății; rechizitoriul rămâne numai actul prin care această acțiune penală, deja pusă în mișcare, este înaintată instanței; el nu poate modifica acțiunea penală și nici nu va sesiza valabil instanța cu aspecte care nu se regăsesc și în actul de inculpare.”*⁴

46. Totodată, *„întrucât este obligatorie exercitarea ei împotriva tuturor participanților la infracțiune, sub condiția existenței răspunderii penale, **acțiunea penală este indivizibilă**, nefiind posibilă restrângerea ei doar la unii participanți. Indivizibilitatea acțiunii penale decurge din unitatea infracțiunii ca fapt juridic, deci din indivizibilitatea normei de incriminare care include virtual **dreptul la o singură acțiune**. Din săvârșirea unei infracțiuni se naște o singură acțiune penală, îndreptată împotriva inculpatului care, dacă a fost soluționată definitiv de către instanță, se stinge și nu mai poate fi exercitabilă. Altfel spus, nu vor exista, în cazul participației, atâtea drepturi la acțiune*

⁴ I. Kuglay în M. Udrișu (coordonator) și alții - Codul de procedură penală. Comentariu pe articole. Ediția 2, București, 2017, p. 119

penală, raportat la numărul persoanelor care au săvârșit fapta ilicită, ci un singur drept la acțiune, îndreptat împotriva tuturor participanților.”⁵

47. Așadar, potrivit literaturii de specialitate, acțiunea penală poate fi caracterizată ca fiind: irevocabilă, iretractabilă, continuă, **indivizibilă și unică**. Dat fiind faptul că acțiunea penală fusese deja pusă în mișcare de D.N.A. – S.T. Târgu Mureș, fără a fi ulterior infirmată de procurorul ierarhic superior (acțiunea penală fiind astfel încă în ființa), emiterea unei noi ordonanțe de punere în mișcare a acțiunii penale de către Parchetul European - pentru aceleași persoane, aceleași fapte și în același dosar -, apare ca fiind **nelegală**.

48. Dat fiind caracterul **unic și indivizibil** al acțiunii penale, este evident că într-un dosar penal nu pot exista două acțiuni penale exercitate împotriva aceluiași persoane și pentru aceleași fapte de către două unități de parchet diferite. Pe cale de consecință, **credem că judecătorul de cameră preliminară are la dispoziție două opțiuni într-o atare situație** (cu mențiunea că, în opinia apărării, prima soluție propusă apare ca fiind cea care exprimă cea mai mare acuratețe din punct de vedere juridic):

- i) va constata că acțiunea penală pusă în mișcare de D.N.A. – S.T. Mureș nu a fost stinsă prin nicio modalitate prevăzută de legiuitor, motiv pentru care toate ordonanțele emise de Parchetul European (inclusiv ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale și rechizitoriul) și toate probele administrate sunt lovite de nulitate - fiind efectuate în afara cadrului legal, prin afectarea implicită a normelor care reglementează competența funcțională și competența materială; subsecvent, va observa că ordonanțele emise și probele administrate în perioada 06.03.2021 – 12.04.2023 sunt efectuate D.N.A. – S.T. Târgu Mureș cu încălcarea normelor care reglementează competența materială, va constata incidența nulității absolute și va dispune excluderea acestora de la dosarul cauzei;
- ii) va aprecia că ordonanțele emise și probele administrate de Parchetul European sunt valide, însă va exclude ordonanțele emise de D.N.A. – S.T. Târgu Mureș (nefiind posibilă existența a două acțiuni penale în același dosar); subsecvent, va observa că ordonanțele emise și probele administrate în perioada 06.03.2021 – 12.04.2023 sunt efectuate D.N.A. – S.T. Târgu Mureș cu

⁵ https://www.ugb.ro/Juridica/Issue1RO/2_Actiunea_penalaBogeaRO.pdf - Marius Ciprian Bogea. Acțiunea penală. Noțiune, obiect, subiecți și trăsături

încălcarea normelor care reglementează competența materială, va constata incidență nulității absolute și va dispune excluderea acestora de la dosarul cauzei.

Cu aleasă considerație,

Goga Octavian

Prin av. Vladimir CIOLACU

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO